

OTEVŘENÝ LIST POSLANCŮM: CHRAŇTE PŘIROZENOU RODINU

Vážení poslanci,

v současné době je jedním z hojně probíraných témat redefinice manželství. Rozumím-li tomu správně, jedná se o zrovnoprávnění homosexuálních svazků se svazky heterosexuálními. Dovolte mi, abych se k tomu s respektem k důstojnosti každého člověka také vyjádřil.

Zastupujete všechny občany naší země a na vašich bedrech tak spočívá velká zodpovědnost. Chápu tíhu této odpovědnosti. Vaše rozhodnutí mají existenční vliv na budoucnost země. Správná rozhodnutí, i když ne vždy populární, povedou k stabilitě i pro budoucí pokolení, nesprávná můžou nenápadně a pomalu společnost zcela rozvrátit.

Téma redefinice manželství se nezdá tak závažné, ale přesto si myslím, že je zásadní. Jsme právní stát, v němž chráníme přirozené zákony, které jsou dány lidskou přirozeností a jsou ze své podstaty neměnné. Pokud tyto zákony přestaneme respektovat, naše rozhodnutí se obrátí v neprospěch lidstva. Přírodní zákony se nedají obelstít. Vytváříme i pozitivní zákony, které reagují na aktuální stav věcí v lidské společnosti. Vaším úkolem, jak se domnívám, je chránit přirozené zákony a moudře stanovovat zákony pozitivní, aby vyvážený řád vedl k blahu společnosti.

Všichni se snad shodneme, že základní buňkou společnosti je rodina (muž, žena a děti). Polopaticky, muž a žena se mají rádi, vytvoří trvalé pouto lásky a vrcholem této lásky je dítě přicházející na svět a mající vzor ve svých rodičích. Je plodem lásky, není jen jakýmsi rozumem vykonstruovaným produktem. Je to láska mezi mámou a tátou, které oba ke svému harmonickému růstu dítě potřebuje. Vlastní rodiče mu zprostředkovávají správné hodnoty, morální zásady, v atmosféře lásky v něm rozvíjejí zdravé sebevědomí pocitem přijetí, bezpečí a získáním sebehodnoty. Takto vychovávané děti uzavřou později další svazky, jenž se stávají základem pro lidskou společnost.

Mluvím o přirozeném zákonu v jeho nejčistší podobě. Jsem si vědom, že mnohé manželské svazky této kvality nedosahují, ale to neznamená, že bychom měli slevit z ideálu.

Bez svazků vznikajících z manželství muže a ženy by stát nemohl existovat. V zastoupení zákonodárců společnost tak uznává manželství za státotvorné. Vytváří jim právní i sociální prostředí, aby upevnila jejich velmi významné postavení na společenském žebříčku.

Rozumím tomu, že lidé v homosexuálních svazcích se mohou mít rádi, ale je pro mě nepřijatelné, že chtějí mít stejná práva jako rodiny, jejichž hodnota pro společnost je zásadní a nezastupitelná. Z výše uvedeného pro mě vyplývá, že případným zrovnoprávněním se nerespektuje přirozený zákon. Snižuje se hodnota přirozených rodin, jako by bylo jedno, kdo je rodič, kdo vychovává. Tím nemám v úmyslu jakkoliv ponížít život homosexuálů, vážím si jich jako všech ostatních. Zároveň bych však předpokládal, že i oni si váží výsadního postavení heterosexuálních rodin bez toho, aby se tlačili na jejich pozice. Můžou se mít rádi a žít spolu, ale nemohou nahradit přirozený řád, na němž je společnost závislá.

V mé úvaze zastávám *princip*, nerozebírám *charakter* jednotlivých lidí. Kdybych tak činil, dostal bych se do nebezpečí, že princip poruším. A zákony vycházejí z principů. Statní představitelé by měli napomáhat občanům do těchto principů dorůstat. Ústupky znamenají vážné narušení mentality a myšlení národa, následkem čehož lidé ztrácejí orientaci. Taková cesta nevede k prosperitě státu.

Mluvím-li o důležitosti heterosexuálních rodin, jejich přirozeného práva na děti a jejich výchovu, uvědomuji si žalostný stav naplňování tohoto poslání v současné době. Rodinný život mezi mužem a ženou je v krizi. Manželé často nenaplňují trvalé harmonické vztahy jednoty a lásky. Dochází k nevěrám, rozvodům, domácímu násilí, plození dětí za cenu sociálních dávek. Mnohé páry nemají odvahu vstoupit do manželství, a tak žijí jako druh a družka. Na tyto neurovnané vztahy samozřejmě doplácí děti. Někdy jsou odloženy už po narození, jindy později do klokánkůči dětských domovů nebo jsou rodičům odebrány pro zanedbávání péče. Tak děti ztrácejí kontakt se svými biologickými rodiči, cítí se nepřijaté a nemilované. Hledáme východisko z nedokonalého soužití manželských párů a hasíme následky špatně uchopené podstaty manželství. Hledáním řešení by však neměl být dotknut nebo zpochybněn zásadní princip manželství vycházející z přirozeného řádu, který je trvalý, neměnný a nezávislý od kvality naplňování jednotlivými lidmi. Lidé selhávají, ale princip platí dál. Zůstává vzorem a ideálem a nelze jej ignorovat.

Počínání homosexuálních aktivistů vidím jako nebezpečí. Nejprve šlo o prosazování partnerství pod záminkou, aby pár měl přístup ke zdravotním informacím partnera. Takový nenápadný krok

k dalšímu postupu. Adopci dětí tenkrát neprosazovali, protože to bylo společensky neprůchodné. Partnerství se tedy podařilo uzákonit. Čas uplynul, společnost polevila a najednou se již mluví o adopci. Proč by nemohli vychovávat děti? Vždyť se mají rádi. Nemohou za to, že jsou jinak orientováni. A když už můžou vytvořit jakoby úplnou rodinu, proč nemají mít stejná práva a proč by nemohli uzavřít manželství před státem? Pod záminkou ochrany před diskriminací si vydobývají právo, které jim nepřísluší. Tím dávají najevo, že neuznávají svrchované postavení, hodnotu a roli přirozené rodiny ve společenském žebříčku. Je mi hodně smutno, když pozoruji, jak společnost těmto aktivitám přitakává a tomuto tlaku snadno podléhá. Přitom jestliže se uzákoní zrovnoprávnění přirozené rodiny a homosexuálních párů, způsobí to nedozírné následky na chod společnosti.

Sníží se zásadní postavení přirozené rodiny, čímž se ignoruje žebříček přirozených hodnot. Lidé zapomenou na to, že akt lásky mezi mužem a ženou při plození dětí má podstatný vliv na vývoj psychiky dítěte, že dítě patří geneticky ke svým biologickým rodičům a od nich získává vzor jednání, nutně spojující ženský i mužský prvek, že výchova dětí biologickými rodiči ve věrném a trvalém svazku je pro dítě nejlepším prostředím, které nelze snadno nahradit. Ani pěstounskou rodinou, ani svobodnými maminkami, které si dítě adoptují, ani homosexuálními páry. Postupně se vytratí pojem táta a máma. Homosexuální manželé se budou cítit diskriminováni a nakonec zbudou jen pojmenování rodič 1 a rodič 2. Hrozí nebezpečí, že se vytvoří falešný vzor rodiny, nesprávný pohled na přirozený řád. Taková generace s pomýlenými hodnotami bude těžko budovat zdravě fungující stát, protože on stojí především na správně postavených hodnotách. Navíc vzroste krize identity, člověk už nebude vědět, kdo vlastně je.

Dopadů na společnost, které se časem ukáží, bude jistě ještě více, jestliže nepojmenováváme věci takové, jaké jsou, jestliže ze soucitu k druhým porušujeme přirozené principy, jestliže zákony, které mají za svůj základ přirozený řád, nechráníme a přesně nedefinujeme.

Jsem připraven na to, že po přečtení této reflexe budu mnohým považován za homofobního a nesnášenlivého. Jen proto, že zastávám důležité neměnné hodnoty. Mám dobré přátele i v této společenské skupině. Záleží mi na nich. A v žádném případě bych je nemohl odsoudit za jejich orientaci. Jsem věřící člověk, a tudíž věřím, že Bůh má rád všechny. Avšak ve vztahu k nim nemohu ustupovat z toho, co je správné pro lidskou společnost a co je samo o sobě uzákoněno v přirozeném řádu věcí bez ohledu na náš světový názor. Přece opravdové přátelství spočívá v tom, že si nejasné skutečnosti vyřikáváme.

Stejným způsobem si můžou další menšiny vydobývat práva, na která nemají nárok. Velmi záleží na zákonodárcích a na jejich schopnosti udržet a zastávat důležité hodnoty pro společnost a k těmto hodnotám také vychovávat občany. Podle toho buď prosperuje, nebo se, byť i nenápadně, rozkládá stát. Pravidlo přirozené rodiny je všeobecné, takže platí jak pro Evropskou unii jako celek, tak i pro jednotlivé státy včetně naší republiky.

Touto úvahou hájím privilegované postavení přirozených rodin a v žádném případě nechci snižovat lidskou důstojnost stejno-pohlavně orientovaných občanů. Jsem přesvědčen, že uzákoněné manželství náleží pouze a výhradně těm, kteří tvoří základní buňku společnosti, a to je trvalé manželství mezi mužem a ženou přivádějící na svět děti.

Všem poslancům přeji moudré a zodpovědné rozhodování ve prospěch současné i budoucí generace.

P. Mgr. Dismas Michael Tomašík, OFM Cap., provinciál kapucínů v ČR,
Klášteř kapucínů na Hradčanech